

Fietsvakansie

Wèlliej zen nog steeds nij mèh ons volkswagebuske op ræts geweest. Dæ kömt, umdæ de ons nog aalt sgrik hih vur dieje lèllikke korónavierus. Dees wiik isze pas wir vur den úrste kèr bédde Jumbo binnegetròjje. Æen nij èns um door unne mik of unne vaèrkusstart te hòòle, mar um in un deuske taène de úrste kassa, te zúke nòr un plòtje van ut stikkerbuukske “Fien en Teun”. Nij vur der aège, mar vur un klaènkeint, want dæ zògt nij te gòn zúújke.

Wèlliej hèn neujt gen vakansie mer, æn kunne umdòrrum vort alle daag van haws af. Van ons awtste klaènkènje, dæ ut vurrigent joor al agtien is gewòrre, hen oew un buukske gekrége wor veul sgòn fietsroetes in stòn. Dæ hen alle mense æn ok alle vrawwe gehat diej in de zòrrig werke. Alle daag ziede ons naw, kræk æs al diej bejaarde, op un elèktriese fiets dur de polder, over den dijk of langs de haèj kreune. Æen æs oew dan eujt aander fietsers tége komme, dan eest aalt kræk ènter: veurop trekke twii mense kop æn door aagter komme dan twii kwæbbelende vrawkes. Toen wèlliej vléje wiik unne roete tusse Sgòjik æn Zillant réje, dògt ik bèh menaège: “Tis hogtijt dæsse door ok us unne ker gòn émansipeere. Aalt ziek twii mense veurop rèèje æn dan pas de durskes!” Toenk dæ ok vurzigtig tége de ons zen, kakelde ze “Diej manne wille aalt zællef awtmaake wor ze heen wille” “Naw”, kraèje ik treug, “die vrawkes hen genèns tijt um ront te blieke, lòt stòn um de weg te zúke. Diej zitte tòg èvvel den òllinge tijt te proate!” Meejessant sjeesde unne wielrenner van ront de dartig ons mèh veul moeite verbèh. “Ut moet

nij veul gækker worre”, heeg ik hóm noa, want aagter op zonne reug zaag ik un klaèn hunje in unne reugzak zitte, dæ men laagent onder zun wapperende orre ònkeek. Dæ mænde ik tenminste, mar meejessant reej der ons ok nog un jong wèfke verbèh. Æen aagter òn durre pakkedragers hong un karke. Æen witte wiej door in zaat? Kræk geroaje! Ok zòn hunje æs wætter awt dieje reugzak zaat

aagterum te blieke. Tis kaèj sgòn um messenalle un fietsvakansie te doen. Zoa kunde van knooppunt nòr knooppunt fietse. Ut ènnigste wæ ons opvelt is dæ diej roetes allemòl afdraèje kræk vur dæ ge in un dórrep ònkomt Ge ròkt de koffie, mar meugt er gen tas koape, lekt ut wel. Wèlliej denke dædæ kömt umdæ ons buukske bedoelt is vur de mense æn vrawwe awt de zòrrig! Diej hen tòg èvvel ok neujt genne tijt um awt te ruste!